

οὐ θρήνω σε λάγωε, τὸν εὐασηρα τεκῶσαν
βάκχον, Ἰπεί σεμέλη καὶ σὺ πρὸ πένθητ' ἴου.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Κλαθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδασι, δῆρην ἔβουτο
Διασοὶ ὑπὲρ μευῆς μαρνάμενοι στανίδῳ.
Τύψε μὲν ἀνταγόρης πεισίπρατον· σὸ νεμεσητόν.
(Ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς) ἀλλ' ἐμέλησε δίκη.
Νήχεθ' ὁ μὲν, τ' δὲ ἔειλε κύων ἄλιῳ. παναλάσως
κῆρων σὸ δὲ ὑγρῶ παύεται ἐν πελάγῃ.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ,

κεφ. νς.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Γειράτης ἀρχιπῶθ' ὅτ' ἐκ νόστιο βαρείης
Ἀρὴ λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς αἶδλω,
εἶπε τάδ' ἡέσων, ὦ φίλα τέκνα μάκελλαν
καὶ τὸν δροσρητῶν σέρξατέ μοι βιότον.
Μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον σονόεντα θαλάσσης,
καὶ βαρυὸ ἀτηρῆς ναυιλίης κάματον.
Ὅσον μητρῆς γλυκερωτέρη ἔωλετ μήτηρ,
τόσον ἄλλος πολιῆς γαῖα πθεινοτέρη.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου.

Το λμα, νεῶν δροχηγέ, σὺ γὰρ δρόμον ἡύραο πόντου,
καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας,
οἷον ἔτεκτῆνω δόλιον ξύλον, οἷον ἐνήκας
ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδῳ ἐλεγχόμενον.

ΗΨ